

Farní list

Týn nad Vltavou, Chrášťany, Zálší

30. března – 6. dubna 2025

14 / 2025

4. neděle postní

Radostná neděle (laetare) nabízí možnost již zahlédnout, co bude vrcholem postní doby. Budeme číst podobenství o milosrdném otci, které patří k největším pokladům Lukášova evangelia. Usilujeme poznat Boha a jeho lásku k nám. Jak se projevuje v tomto textu? Jaký je Bůh? Při mši dnes mohou probíhat skrutinia, tedy modlitby za katechumeny.

VSTUPNÍ MODLITBA

Bože, tys poslal na svět svého Syna a jeho prostřednictvím uskutečňuješ naše vykoupení; oživ víru svého lidu, abychom se s oddanou zbožností připravovali na velikonoční svátky. Prosíme o to skrze tvého Syna ...

1. ČTENÍ – Joz 5,9a.10-12

Text popisuje dobu kolem roku 1250 př. Kr. Izraelité po čtyřicetiletém putování pouští právě vstoupili do zaslíbené země a poprvé jedí z její úrody. Mojžíš je již mrtev. Všimněme si provázanosti na slavení Velikonoc.

ŽALM 34 Odp.: **Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.**

Chvála, oslava a veselí jsou synonyma radosti z Božího jednání, když Bůh vyslyšel modlitbu.

2. ČTENÍ – 2 Kor 5,17-21

Svatý Pavel se v první části 2. listu Korintánům brání nařčení, že prosazuje sám sebe či že falšuje Boží slovo. Tuto část dopisu však nezavrhuje sebeobranou, ale pohledem upřeným na Krista. On ho povolal ke službě smíření, kterou sám Kristus připravil svojí obětí.

EVANGELIUM – Lk 15,1-3.11-32

Čteme vrchol Lukášova evangelia. Je tvořen třemi podobenstvími – o ztracené ovci, ztracené minci a milosrdném otci. Klíč k našemu podobenství nacházíme hned v první větě. Srovnání reakce otce a jednání obou synů je zásadní k pochopení celého podobenství.

... tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije ...

K ZAMYŠLENÍ

V podobenství o milosrdném otci (dříve se nazývalo o marnotratném synu) potkáváme v zásadě jen tři postavy. Když sledujeme syny, oba ve své roli nějak selhávají, oba potřebují obrácení, aby porozuměli, co znamená otcova láska. Mladší neměl motivaci zůstat pracovat u otce. Je patrné, že by nebyl dědic. Měl lehkovážné srdce. Mnozí dávají za pravdu staršímu. Ale ani jeho srdce není zralé. Je spoutáno pocitem odpovědnosti za majetek a přes něj nevidí cenu života, svého ani bratrova! Se závistí a žárlivostí hledí na bratra, který si užíval... Starší bratr jen dře. Majetek mu neslouží, ale on slouží majetku. Jeho srdce je „těžké“. A jaké je naše srdce?

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ na týden 31. 3. – 5. 4.

PONDĚLÍ – Iz 65,17-21; Žl 30; **Jan 4,43-54**

Živá, zrající víra královského služebníka je v protikladu se strnulým postojem lidí, požadujících zázraky. Kéž se v životě přesvědčují o tom, že právě víra v Ježíšovo slovo dokáže oživit mnohé, co se zdálo již mrtvé.

ÚTERÝ – Ez 47,1-9.12; Žl 46; **Jan 5,1-3a.5-16**

Ježíš uzdravuje i v sobotní den. Naráží na předpisy. Nepatřím k těm, kdo úzkostlivě dbají nařízení, ale na svobodné Boží působení žárli?

STŘEDA – Iz 49,8-15; Žl 145; **Jan 5,17-30**

Nestává se i mně, že činnost Boží chci mít jaksi pod kontrolou? Ten, který se vymyká našim představám, na moji omezenost shlíží s úsměvem.

ČTVRTEK – Ex 32,7-14; Žl 106; **Jan 5,31-47**

Přes pečlivé studium Písem chybělo Židům podstatné: ochota pochopit tajemství a snaha uvádět jej v život. Podobnému nebezpečí jsme vystaveni i my v církvi, pokud teologie nebude chápána srdcem.

PÁTEK – Mdr 2,1a.12-22; Žl 34; **Jan 7,1-2.10.25-30**

Nevstupuje i dnes Ježíš do našich shromáždění potajmu, nepoznán? Neusilujeme o to, abychom jeho radikálnost omezili, zředili?

SOBOTA – Jer 11,18-20; Žl 7; **Jan 7,40-53**

„Tahle luza, která nezná Zákon“, opět předběhla ve víře ty moudré. Živost Kristova učení je v tom, že se podobné příběhy opakují i dnes.

Vesel se (laetare), Jeruzaléme!

Jásejte nad ním všichni, kdo ho milujete.

Hlas církve

Zakotvení v naději (z buly *Spes non confundit*)

Naděje tvoří spolu s vírou a láskou trojici „božských ctností“, které vyjadřují podstatu křesťanského života (srov. 1 Kor 13,13; 1 Sol 1,3). V jejich nerozlučné jednotě je naděje tou, která věřícímu takřikajíc vstěpuje orientaci, určuje směr a cíl jeho existence. Proto apoštol Pavel vybízí: „V naději se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí“ (Řím 12,12). Ano, potřebujeme „překypovat nadějí“ (srov. Řím 15,13), abychom věrohodně a přitažlivě svědčili o víře a lásce, které si neseme v srdci. Kéž je naše víra radostná a láska plná nadšení. Kéž je každý člověk s to se na druhého třeba jen usmát, projevit mu přátelství, bratrsky na něj pohledět, upřímně mu naslouchat nebo bezděčně posloužit, a to s vědomím, že v Ježíšově Duchu se tyto projevy mohou pro toho, kdo je přijímá, stát plodným semínkem naděje. Ale co je základem naší naděje? Abychom to pochopili, bude dobré, když se zastavíme u důvodů naší naděje (srov. 1 Petr 3,15).

„Věřím v **život věčný**.“ Tak vyznáváme svou víru a v těchto slovech nachází křesťanská naděje stěžejní pilíř. Je to vpravdě „božská ctnost, kterou toužíme [...] po věčném životě jako po svém štěstí“. Druhý vatikánský koncil říká: „Jestliže naopak tento božský základ a naděje ve věčný život chybí, je důstojnost člověka, jak se dnes můžeme často přesvědčit, vážně poškozena a záhady života a smrti, viny a bolesti zůstávají bez řešení, takže lidé nezřídka upadají do beznaděje.“ My ovšem, když hledíme na plynoucí čas, máme v ctnosti naděje, v níž jsme byli spaseni, jistotu, že dějiny lidstva a každého z nás nesměřují do nějakého slepého bodu nebo do temné hlubiny, ale k setkání s Pánem ve slávě. Žijme tedy v očekávání jeho opětovného příchodu a v naději, že v něm budeme žít na věky. Kéž s tímto vědomím přijímáme za své zvolání prvních křesťanů, které je plné pohnutí a kterým končí Písmo svaté: „Přijď, Pane Ježíši!“ (Zj 22,20).

Jádrem naší víry je Ježíš, který zemřel a vstal z mrtvých. Svatý Pavel, když nám několika slovy – používá jen čtyři slovesa – toto oznamuje, předává nám i „jádro“ naší naděje: „Vyučil jsem vás především v tom, co jsem sám přijal, že Kristus umřel ve shodě s Písmem za naše hříchy; že byl pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne ve shodě s Písmem; že se ukázal Petrovi a potom Dvanácti“ (1 Kor 15,3-5). Kristus **umřel, byl pohřben, vstal z mrtvých, ukázal se**.

Bohoslužby v týdnu 30. 3. – 6. 4. 2025 – Týn nad Vlt. a okolí

<i>Den:</i>	<i>mše sv.:</i>	<i>slaví se:</i>
Neděle 30. 3.	8.00 9.30 11.00	4. neděle postní - Slabčice Týn nad Vltavou; Chrášťany (bs) - Zálší
Pondělí 31. 3.	8.00	
Úterý 1. 4.	17.00	- Čihovice, kaple sv. Anežky - zádušní mše za P. Hroznatu Františka Janouška, OPraem.
Středa 2. 4.	18.00	po mši sv. biblická hodina
Čtvrtek 3. 4.	18.00	
Pátek 4. 4.	18.00	1. pátek v měsíci: od 17.00 tichá adorace , od 17.30 křížová cesta
Sobota 5. 4.	18.00	- Neznašov
Neděle 6. 4.	8.00 9.30 11.00	5. neděle postní - Slabčice (bs) Týn nad Vltavou - s programem pro děti , po mši sv. farní kavárna; Chrášťany (bs) - Zálší

Modlitba růžence 1/2 hod. před každou mší svatou
Svátost smíření a duchovní rozhovory kdykoli podle domluvy
na tel. 731 402 855 nebo e-mailu vaclav.hes@dicb.cz

- **Sbírka na setkání mládeže** v neděli 23. 3. vynesla ve farnosti: Týn nad Vlt.: 8 000,- Kč • Chrášťany: 1 700,- Kč • Zálší: 1 500,- Kč
Upřímně Pán Bůh zaplať za vaše dary!
- **Večerní mše sv.** v týnské farnosti jsou v letním období od 18.00.
- **Cyklus Sedm týdnů se sv. Anežkou** pokračuje v úterý 1. dubna v 18.00 v Čihovickém kulturním centru Špejchar klub poslední přednáškou, která bude následovat po mši sv. v kapli sv. Anežky. P. Maxmilián Petr Koutský, CFSsS ji nazval **"... řekni Hospodinu: Mé útočiště jsi a má tvrz, můj Bůh, v něhož doufám!"** Ž 91
- **Jarní úklid kostela sv. Jakuba** se koná v sobotu 5. dubna od 9.00. Vítání budou hlavně mladší pomocníci.
- **Živý růženec** - rozpis na 2. čtvrtletí je vzadu v kostele.

Liturgické komentáře jsou převzaty z www.vira.cz. Tam najdete i další texty.
Elektronická verze Farního listu je na webu vltavotynskafarnost.webnode.cz